

Publicerad 2007-06-14 12:16 av memma

andas ut det.

jag skulle vilja vila
i den där guldfyllda eldfamnen
omslutas av dess nåd
för jag tror, i den.. finns en röst
den har ett ord
som den har valt
den gungar mig i andning, inte tid
och ordet kommer till mig
snöbeklätt
jag tar det i handen
blåser bort en flinga, två
blåser alla snöflingor för vinden
och ordet ligger där, i sitt hölje av is
jag stoppar det i munnen på guldfamnen, som har saknat det
jag lägger mig till rätta, somnar

i en dröm ligger jag på jorden
som sjunkit ihop under mig
som en äng
och ur mina handflator stiger
stavelserna upp
de glider förbi mig i molnen
jag ser
ett träd
en andning
ett hav
och ordet
jag sätter mig upp
och får tag på det
sväljer det, vaknar
och nu vet jag

men jag vilar en stund till
i den här eldfamnen
i de här armarna av guld
ler
snart ska jag resa mig upp
sätta mig vid de som vill ta emot
och andas ut det

andas ut det

tills jag är klar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren memma med Poeter.se id #6799 innehar upphovsrätten